

Симеонъ. (правъ)

Храбри мои войводи! Поздравлявамъ ви съ боя когото рѣшихъ да ся отвори съ гордѣливата Византия! Поздравлявамъ ви съ новата слава, която навѣрно ще придобиете по бойнитѣ полета за честъ на България! Вашата рѣвностъ която показвате въ изпълнението на длъжноститѣ си, вашата наклонностъ да ся борите срѣщу неприятеля, дава ми благи надѣжди че вие радостно посрещнахте поздравленіето ми съ *бой* и че още по-радостно ще изпълните високото ми желаніе.

Хаканъ.

Радостно и вѣсело Господарю ще изпълнимъ всеѣка ваша царска заповѣдъ, като нѣма жалимъ даже и живота си за васъ и за отечеството си.

Симеонъ.

Затова ви и повикахъ да ви съобщя намѣреніето си. Ще съберете всичкото ми войнство, което като въоружитѣ добръ и пригответе въ изобиліе сичко каквото е потребно за бой, слѣдъ едно молебствие къмъ всевишния, ще ся отправимъ съ силната си войска къмъ Константинополъ, тамъ, гдѣто днесъ, царува най-гоѣмо несъгласіе, най-жестоки гонения! Ще обкроемъ града по суша отъ сичкитѣ страни; ще гледате войската да бѣде расположена отъ Влахерна до златнитѣ врати, и отъ Златния рогъ до Морето, после времето ще ни покаже какво трѣбва да вършимъ. Отъ тоя часъ почнете съ голѣма бързота приуготовленіята.

Хаканъ.

Сичко ще бѣде извършено най-точно свѣтліи ни господарю! Насъ боятъ ни вѣсели.